

V

Marie Tang.

gift Barfod.

* 9/3 1840 des 81 år gl. : 25/9 1921

225 4921 Mægtig jeg synger med Digtene

Jeg vandt mig tilbage
Da Lovet Lyt fortæller
Du tonede mig i Sjelen
Sind vilde end Sang
Le frind mig i tilbage
Sind Sjælstrøm

1
Hævet dig engang under Solen Du nær.
Sed vil jeg dog kaste et lille Blik tilbage paa mine
Lindens og Mængdemængde om det nu maatte lykkes mig.
Norr Vorby var jo et herligt Sted at være. Her paa
den store Havn med de mange Lykhuus og Lilledalder
kædet og efter Slegten alle Mændene. var jo en herlig
Plads til at lege paa med Fremmede paa hvad hvid Enkelt
skandte i et Lykhuus og bejog hinanden, og den store
Gaard hvor de yngste gik og talte, Nogle var det med
Allingene, og sagde I har det godt i mine Engle. I har
godt her i Skendestenen. Som I saa selv vi alle i Borne kamret
lige om Siden af Soudkamret, og der vil vi ogsaa vand Maattiden
saa kom Tadel og Møder med i mellem og saad til at horede
vi her os ad, men jeg sad og sagde Gud Tak og Mod i blot maast.
Lidt naar vi blev storte ved 7 den Alder kom vi til at
spil i Græstuen med de Borne, da sad Tadel ved den
end Bordende mellem Græstuen og Tadel Havn og Møder

vald den anden Kordens hoved her osten og skal for nu
saa Forfatteren og Jan Strick. derimellem som Grammat
Lompe, Teder havde allest meget at forlætte og var liofig.
som reiste jo meget. havde flere offentlige Redeligheder. som
saa saa det som Stender debutant til Ubooy og vidat
saa kan ji den Grundlovsjocend Sigdy og i Landstinget
det meste af den Lovbet. og saa var det en stor Glæde saa
som kan hjem. Saa længe Grundmannen levde havde vi
Daglystet kan vi saa kan Hæretat som Ubooy, Men da
Teder stilled giftet sig. omlyggede han bode det viden Hæ
saa kan de Ubooy ^{Grundmannen} Ganne braste som saa det
var den store Ende af Hæret. saa kan saa Daglystet
Ubooy kunde se saa over den store Lægegaard og bode
da gævered, jeg tænker at saa vi saa Affæren drub The
i Hæretat og him og Jan saa i Sofæen. koble gjerad en
af os under Bordet og spente sig op i enkleu dand og
Gæst saa, Børn i gener eden Jan, saa Jan den lille
Skubning saa til sig og sagde. det gener det i bode lille
Mat. Jeg maad tolkay til det hoflytte Bernkannet
det saa jo saa saa raat men jeg kan dog hoflytte at jeg

indtænke kunde føle mig roligt forværet, naar den eller naar
elke Johannes, som sad der med sit Spejls og Krommet og
saw de andre Tige om Affværs Kammer og at maade med
hans og saa end af den plævede sig naar min Sengstue dog
ty langst end, naar jeg der blev saa lidt Stede til mig. senere
odette Troiligesnes Fæder indvædet Fader et lille Soveværelse
det Christenig mig naar et af Sutterkammeret, hvor han endigen
det en Hylde blev og saa jeg kunde haad mind store Doble
Guldes Seng staaende, og det var en herly Tige. jeg leved meget
saa mine Datter og var meget optaget af dem. Søren indvæde
indvæde Fader i et andet Sutte kammer et rigtig pænt Kam-
mer til os ^{for} (som det blev Kammer) det store Sengen bag et
Gardin, under det skæve Tag, og indet end Side var et lille
Kammer som Toilet kammer det var haad Klædeskab og et Skab
det sidste blev dog kan lidt brugt da man altid var lidt bang
for at trække i Søren og saa det holdt Vand med os og
og det var Børnepige og ikke saa glad, end at haad Vandet
de 2 Trapper op, men vi indvæde os et til yndeligt og haad
Legemet med det Vand, hvistet Fader og Moder haad det
saa en Bedreise, det brugte man eller ikke saa meget i
de Side det Kammer blev saa ogsaa brugt som Skolestue

vi herte med vor Moder og Føtter, Møder havde Schibison
Engels og Nathaniel og Tegnene og det for sig; Moder
Kubens. vor Moder havde som de andre Tegn som først for sig
i hende Tegn og siden at man i vor Kammer hvor vi da
og med mig og herte Lennis og slægt og legede med Lennis
skede altid blev som godt herte. vi havde ikke nogen bestemte
Samarbejde de Møder og Tegnene syntes det som ofte var for sig
sel med Hjertet, senere blev det bestemt at vi skulle have Lennis
degeftensidig for og det var vi som glad om. Vor Legebarn
samtale var 2 med Tegn for Skjæringsmøder, Møder,
Børn kaldte vi dem Marie og tre og som var Skjærings og Tegn
to Krone Børn, som kaldtes Præstegårdsbørnene, og som
vi herte og gramma meget af og kom meget sammen med,
Fælles herte endog som i Tegn Tegn sammen med og
for Tegn, om vi godt herte som meget og jeg ikke for om
Tegn og jeg at jeg ikke var nogen Bemærkning Tegn med
Tegn fortælle Historie, og som havde den kejdelige Spansk
at herte Lennis som, at man man stendel herte som godt
herte Ordet og for om som man sandsky kunde komme
sind igen, den samme Skrank har jeg senere truffen hos
flor endog som degeftensidig Lennis, umuligt er det at de ikke

kan fortælle at de derved skjedde Børns Lyk til at blev
omhyggeligt og fortælle godt. Fader var en ædel Gildet
det var ham om at gjore at var en god Gode og om
noget for sine Undergone hvide dæres Interesses og give
dem Smag for god-Læring. Vi samlede samlede om Sommer
eller noget Sommer med hvide Lindy en hel Del Børn
der til Aften og der blev deklaret Børn paa Soregstad
tatt og sangt. og om Vinteren blev der spillet Koncert paa
Salen og der for at fornøje dem, der var de stift og andagte
og som paa Theatret, uden at give dem Bifald til Børn
ikke fordi de ikke var om det, men fordi de vilde have
bliv færdig det ugeniale at blage eller paa noget Maade
give det, For Børnen var det de aldele der spillede
Fader, Moder, Tante, Heier og der Fødder og Forvættelse,
og som man eller kunde se det det. ja end paa Bred
Børn sine engang en Rolle i et af Holken Theatret.
det omvendt dem at spille og Fader sine lort og alle Tæter
som blev opbevaret paa Salen, som blev det i flere Stier stille
det vi blev vovet og kunde tage det, hvilket var os det der
Gode, og da havde vi maalt. Hvidtfortønde Børnen og hvide
Lover til Hjælp men derved var. Det Børnen og de

med fornødt med Alrod og Løj. Skolen begynte atter her
Med en Lærer i Billed kunde det sig og yndet Testament
med kunde vi Tross til Middag her Tante og en Glamsdal
kunde vi Haandarbeid med i Dybdetena, med vi med var
fri og Læreren hente Lørdag i Skov og det var den vilde
Løst med gjennem den lange Gang. især med Kuvener
bevipte os, med udbud Gramma til Dorn og had og over
stille og med bedøttel vi da at lege en rigtig stille Løj.
med det var det især at lange. med med kunde vi
ge Haard og Volden til en Digression, og kunde hør et
lille Stykke hvor vi kunde plante og vandre og hvor kunde
en lille Bank i et Stykke og hvor dog sig instrueret
med med at har en Haar til Dukkerne, og gære
en lille Gør der omkring. Grundmann gav sig ikke
meget af med os Børn, med kunde Jomfru holdt vi
meget af og bevipte hvide titt i kunde lille Kammer
med laud og til den miraculøse Hæventer, med kunde Løjgang
lige ved det lille Tross der er i den lange Gang. Skole
vante med til Haard og der har en stor Steen med med
med Vinduet stod udbud let kunde komme ind af.

det var vist Dandilassen en Mandefraus Thronius en
noget forvoren alde Herod. jeg troe dog nok os morede os
paa Mandens sigebatter, os var saa lidt vant til Dands
kan ved Hirtzildern byemne haardt os dandub med
og ornae i van med det Bondebylapper. jeg kom til at
holdt meget af at dandub da jeg blev alde. Toly Park, D 12
Pittor had jeg med Molly vand med her Nunnan Medrest
Lott ~~Thronius~~ til hunder Cadesette og del tatte vi med
de af Lickindom Lovt paa Ueborg i van Bann
dandub, og jeg fik opfordret af og andet, om jeg hende
glent. Fader var, som jeg jo og var her sagt en holly og
Lortegsen Mand og tog Del i alle kommunale Tager. tog
Del i alt hvad der kom Tskocant ved. hende omgen
Del i at der blev arangeret Dampsky Fast for Strues
over til England, det var der man Lortutte at da Studen
skulle afsted. kom nogle af Studensom til bryl efter
at han afloent dres Drift, og moette andre der vindedt
saa jegh Mand dres afsted med dres mod Damp
skroet og raekte saa til dem, Skyn Jer Lkyrjer
de en saa vrede som Diber vist saa de spytter

Atte Fader Undergravn saad og til ham som dens Hær,
blev en gammel Frinde og Dødsrigd der end i et lille
Tid kom til ham og sagde. Ha Haabon a vil saan
gjen til Ede Naar, Hoak vil I med ham. Han
er jo gammel og daas ikk til noget, Ju kom a faa
jen der va beret toj a han et, sagde saan Pigen.
Jeg tror dg han fik Ede Naar, og han gik saan til
Solbros med hunder Arbeide, saan fik ikk attit vordy
Lenge hjem med og sagde saan blot. At a et og til
at saan, I den fiste Optekende, lod Fader Moder
Lad en smuk Brudebrag, og der va saan 2 vorte Heste
der va betent til Brudebrag, dog tror jeg ikk det ble
til noget med de Brudeture, Moder fik jo mangt Gode
saan han vunderly kom saan Tid, senere da vi blev
ormen kom jeg dg hade vi skiftes va med Fader ud
at side, og til sidst fik vi en lille hvit Tjensde vi
fik Lov at side alene paa Pigen 48-50. Hade jeg
ikk meget af men jeg va da Fader attid va paa Færde
til at saan unge Mand til Exercis, og da Krigen
va emtt. va der ogsaa Soldater Fæter her og i rindt
om, jeg hade va Solbros pige udbrag, da her Styk

Kongen. At han gav dem den Kvind i ham
 Jeg tror det var 55 at Grammars døde, da blev den
 del af det sidste Hæ, han havde haft, bygget om
 ikke ligesom jeg tænkte at vi 3 store sønne Fred blev
 i hændes Sous-kammer. og brøgte hændes Stæ, det
 blev end bestemt. at Taler en Christen vilde have os
 alle sendt til Kjøbenhavn. Men inden jeg nåede
 denne Beslutning vilde jeg gjerne optage lidt af de Men-
 nesker vi var omgivet af. De skilte sig om aftenen om aften
 og opdrog os med Kjærlighed men ogsaa med Alvor. Han var
 dog altid meget optaget af at hjælpe Taler med Scrieri
 og alt andet saa var der jo Taler, en Lovorden, han var
 især særlig i Læst. og vi 3 hængte ind sammen
 som Borchalm, saa naar den ene fik Sjælden fik vi alle
 3 smerten derved. saa det var vist ikke saa nemt at styre
 den lille Flok. Saa var der jo Grammars som ikke tog sig
 meget af os, han havde sine Forretninger stillet ved Hoffendoren
 og gik gjerne en Morgenvandring ned i Kjøkkenet for at
 se hvordan det stod til de krogens og var ind i Børnekammeret
 for at se hvordan alt gik der, hændes Morgenvandring var just
 ikke skjøn en Likhed Næstlægen med hvad Trimler om, men

man sette nu ikke noget i de Tider i sin Morgendragt,
trovandt man var ikke ordentlig gaaet til Mogen, Nibben
og Sejrt, og saa tiltrækkeligt ja vi Børn blev jo blekket ved
paa den Aften af. og sidst da vi blev vorene gennem Kommanden Mogen,
Kjiler og Mogenkuppen; Tysse var ikke gaaet, fik langt op af
Dagen. jeg havde og Johannes antatte Kroer og Strimler om
Togt om "Sebedikken" Søren og Johannes var alle i hoi
Gang og Veninde, som fortalte Historie og hjalp paa alle Møder
om Nifed og Nitter, det er betegnede at det Møde traf
om af de Smal med Forblyttet Julett af Ribe, som havde sat
tydelig Mærke paa Forblyttet og. Men som rejste paa Børn,
som kaldes derom. Jeg vilde heller først have været til Johannes
Johannes var Lyngby vandret fra Sted til Sted og nogle
ikke alene Strædesynig med mange Forblyttet Tys og var
næsten at Skilov alle mellem Mogen Sted Trovandt
og Vedby jeg tror hvor Steder him hvor med sit Tysse,
jevn og en Ikkle Nidmønstret indtil hvor han en
Læring med, him var fortaget i hoi Egne og ofte kendt
det loik ejvarene Hæst med Guede Johannes er kommen,
Hæstene sid him men g mere at sig her os, him paa
Lyngbønde i ord store Hæst paa Tys og Gude

48
og Kines om hengen, var Skaldmors og Gaald- og det Skat
sagde han ^{medlythet} at og jeg ved ikke hvilket Klædning, dog
var det fint han sagde det mig, men det vilde var min
Brudekjole, han var et stort Mennede som høfdest og god og meget
fortrolig og som var han en skønnet Sygeplejerske, men
han kom med Midtemarked og Skem, kjøp de ingen kjend
Mær. Lad mig nu se han tager det gærd, Over Tjenerstald
sagde ikke Du til os, men han, det man jo har været
Selsk daggang vi sagde derimod Du til dem, han blev sigte
sagde over til Jort for et behøvet Barn, Hansjensien Palle
Motskald var ogsaa et stort lille Mennede han kom gæst
med Fader Tulemesterg Strandgaard. Som er ved ikke
hættet af. det forlydes da at en af de Lmaa sagde den
stemme Strandgaard han sigte sig til os omme Stakke
som Peter da (Tjeneren) Er han især han har en glæde
Bene. Peter fik som en ny Skind "Hæde" og en ny
Tjener fik os ogsaa Hænde, og med den begyde havde vi
ikke ved hæt at give. Det er en stor Mangel for
mig at jeg saa drøgt kan hælde den tel, som faldet
saa meget af mine Eindringer fra horende uden

At hvad Barmen at stutte og til. jeg maad dogh nu
 atto gaad lidt tilbage for Hein og Hansum Til
 jeg minder denket. en lille Skikkelse der brodel og
 som Stota ved Undact i Forretten Stein Kammaet som
 og att andet en hyggeligt det fortal man ikke vil i
 de Tider, og skru "Neu" ved hane God, had han
 blev af ved og ikke men vi sig Berg i detuget som
 oit var en dygtig Landmand, man daik hoc or, og Tals mieder
 ort en Til med at lade sin Tjener og Skab til Nygaard
 skre for sig. Vi havde med til Husejnsfor sine Holer
 en lidt skum og store Sjog, som nok var forloot med
 Forretten Berg. idet minde sigde man vil hane Tod
 bud i Dragt og Miner, man det er ha kua handle Skikkelse
 da drage forbi mig. nu kom attan Hein og siden Haece
 som Forretten Hein var fra en Stenquille Familie
 og havde flere eddelige Egenskaber, lante smukt hoot yttel
 submisit Lærdie og ved manikelt. han var Bogbindes,
 som og Tals havde fortal hane med den Tante at naar
 han ikke kunde noget at skrive kunde han indfinde Boges
 til Biblioteket, og da blev ud ogaa i de forste Aar bunden

noget Kæbber's Bojs ind, men saa blev det saa meget
antet Lyst her og alt Skæffent som paa Loftet, her var
saa ogsaa ikke saa meget at ongsaa fette og snart og
ovort, og blejede saa det Tante over os, og saa kunde vi
staa paa Tante's Mand so at da smatade os en lille Straff,
men ikke saa heller ikke udskel, her holdt vist meget
af os og vi holdt meget med ham saa da vi blev ældre.
han hater for os naar vi var unge, og jeg hader at da jeg
kunde Tyske, saa hvad saa paa Tyske og spillede paa Klaver,
saa da for mig her fette sig vist ikke lykkelig. Et Lunge-
belændre og døde. Tante fik en anden Faldmægtig Lunge
som blev den sidste i Kæbber, saa var det Forfatteren Hans
han var fra Hærbogeznen vist en Proprietar eller Advokaten, jeg
hader det ikke, saa vist dygtig som Forfatter men ikke nogen rigtig
decent Mand jeg tror ikke Hæns og hans sympatiser ikke meget.
men det unge Menneske holdt vist af at blive vist som i Spousteren
efter Middag og smalle Lætt med os unge Piger.

1852 tog ved Fæstede Peter Tyske som Uffind som Tord og Tante
byggede Vorborg til det den. det var og blev saa meget bygget
vi haad Gled af at var sammen Tante's Hæns, men han fik
helt vist Lyst og kændfuld saa meget som om egen Mær

gav sendt gav os ungdommelig Snob og Loier, men
 havde de ogsaa altid en ung Pige hos dem som var os til
 Selvhed og Gledet det var altid os at komme til Osbooy,
 Lille, og at se dem ogsaa hos os. Jeg kan ikke tro andet
 end at det sikkert var ved den Tid alle os nok noget
 for at os fik at Skole og Skulle selv at spille, Fæder
 og Tante havde i Forening kjøbt det, men nu var gode
 Skud dyre, som skulle selv os Tante begynte lidt
 men da hun ikke selv kunde spille gav Skole men
 hun Gitey kendt det ikke gav, Saul var det en Marie,
 selv i Egne, der drog om fra Herregård til Herregård
 og lidt Børn og han blev nu ogsaa angaget hos os
 2 Dage hos 14 Dg var han os Lærimester, men
 det var en sei Ungeng. det var nu os tre alle, og jeg
 hos nu heller ikke vi var meget mærkeligt anlagt.
 den spillede med os selv Dagen frit der en ved den
 anden, som den tredie gav for sig, os var meget
 sjeld af det. han var ved ogsaa gemmet og gnevne det
 havde 4 Mil borte og kjørte 3 eller sanden noget var
 det var jo temmeligt. og var for alle ind gav mest af
 det gik ikke, men nu blev det ^{anlagt} angaget en ung Pige

diu nuu Jonduu at huu os at spælle vortu gætt
till Hænde i Hænd, og det var herligt. diu først var
Doris Nygaard en Trostedatter fra Holmlund, huu var rigtig
god og elskerdig og vi holdt gramme meget af huu
det var jo ogsaa Søskende si os, og si Tante og Møder.

diu hendes Forældre flyttede til Oslo, sid vi en Anden
Antoniu Christensen ogsaa en Trostedatter huu over,
høf maten Doris i Elskerdighed. og jeg tænkte endda
till med Gædd, huu hende huu os huu god
og kjærlig og morne, og paa den Tid huu det var

186

Men alligevel efter Gramma Dobb. Jo endda mere?
jeg fortælle litt om ~~os~~ første Kjøben huu os, som
nuu man huu været ved det Lad 33. Tada huu
sant det arangert huu vi en Datter alligevel 3 første
Maaned af Prigsdag. skuld oven for huu i Kjøben
huu bode attat huu en Mad Nykjøbing i Lille Troegden
var det ikke Nr 3. huu leide huu et Værelse til os ogsaa
nuu skuld det jo være huu huu i Loo huu. og Defekt
med huu og Tante og vi 3 attat i Værelset oven paa
vi skuld huu holde os selv med til Koff som man

2) Bedregeren vedre Jansen gik med Nicolai Jensen Mønst
(til eftermiddag 10 omt)
172
og jeg, og som skulde vi Rindes spise til Mikkel bond Mønst
det var ikke som lidt der blev læst på ved byens
Familie, men de holdt som meget af Tadel, og var utrolig
som gode med os, det var et stort Skold men jeg tror
dog vi længte en Del efter Uborg, vi kendte da hjem til
Julen, besøgte på Hjørnen Cudd Sids Ferges, ^{Blod} Bjerg,
by, hvor Tjeborn var omkring Jonselsheds maal os, de
Længte Lønne men Drenge og en af dem holdt
Tilbede og vi sagde vi gratulerer, sagde: det skal I
ikke sige men Tilbede Lærdy, og de vi lo sagde

han: "det er ikke noget at grine af, det har Tadel sagt."
og en anden af dem kom ^{med} et lille Læs og rakte "jeg tror
jeg forbliver mig." - det er ikke noget at grine af."

med
Droffelen
og

Så kom vi hjem til Julaften og det var deilig og var
glad og glad at være i det og hjem Jeg vil oppe tro
det var i det at Tadel og andre gode Mænd i Eggen
tog Tadel nation til at Styrke Højde Med: oprettet.
eller at Tadel fik Kandidat Lønne til Forstander der.
ja det var vist bygget noget for thi jeg hader at den
attal besvare Sids Lærdy i Styrke, hvor højt noget
med det at gøre, men var blev højt dærf og højt højt

et høit Digt og endda Præteguarden og Høi-
len, men da vi fik Licensen blev der Lid i Hjerte
sængel der, Præte^{Asens} stuccus indtrængte sig og ran dets
og det blev Vi gjen naar Digtet til Hvidsten, det var
næst gub godt og vi brugte var meget glade ved den
biologiske Licensen og hans Medhjælper Hans, vi kom
meget sammen, der spillede Comedie med os og vi
var meget optagne af dem.

Men alligevel da Spanama var døde havde Tadel Løst
det at tage os otte med sig til Hjortenhavn. Lede
en god Leilyd i Kongensindungede og dattet
fløttet vi 12 Parmer. Tadel, Nodel, Tindly, Dorte,
de Poyborer Knud og Grette, vi havde det meget
godt, kom ikke en liden ud besøgte Familien og
tog med Bøier. Jeg gik til Land hos Onkel Poles
Tung, vi var ikke ret mange Eksponenter, da
det var den første Vinter Onkel var i Hjortenhavn, jeg
gik hos en anden Nodel Høsten og tegnede og vi havde en
engelsk Dame Mrs. Koser der kom og stofferengede
med os og liden Tindly fik Tindus hos en Nodel-
pave, der var hun måske kunde læse og

19
skende det hjalp ikk' meget, og det var med Sø og
Skrob hængt til hams og altid bejstet mindede
hvis hams som noget skækkeligt, vilde ikk' til Kjøben-
havn, for det var Middelalder, dog tror jeg alligevel
det udskældt hams noget, og vi fik jo ogsaa et andet
hoveden vi stode over hams i Lærney og Skriem
vi havde god glæde Dep i Kjøbenhavn og i Toræent
1856 blev jeg som konferens, jeg havde ikk' meget
for den Tids Om Sommeren havde vi altid mange
Gæster paa Væbø og ikk' alene Familien fra Kjøben-
havn Lærney og Tøllner fra Nørre og Told Noer
fra Væbø med Nicolai og Agnetta Skob. men ogsaa
frøente og udmærket Menneder, som Otho Lemmel
Professor Peteren Torsell Allen Professor Clausen med
Familie og mange flere, men det var ikk' som rest
med et gl. Bryllupsdag sagde "Hø ja her er end som
Tunnd her betændt" God Julius fra Kjøbenhavn
havde vi efter det og bejstet den igjen. H. C. Andersen
som var her i G. H. og var som elskovsly lade
for os af sine Cornet, var med os at hams vint
og kugget. gik med Tid i Hoven, laude man

x) Historikeren Allen

smad Baketter af Blod og Smaa det Modet det var
medes kun var hore os at os fik Børg af en engelsk
Familie, jeg var sammen ikke hore Fader kunde træffe
dem det var en Kaptein Marijet, Boder til Forfatteren
hore Sore var Lady ^{Sommer} med Fatteren kun Må en lille
sot nogle Sig de var at Sid Døp med Emborg og
had vid omkring allevegne og da nogle Andersen.
"Kun om de Fremmede id viste kend os gæstly hore
det bygget, hore Eventyr og hore Veilling til Middag"
jeg had ma' vel i min Døp at Cla' Lemand ikke
bejste os for nogle dem. Døp da Fader var død, hore
hore hore det flere Gang, Saaen hore os jo
nogle at glade os ved i vor unge Dage, men lidt
efter id var bleve vorend nu vi dog om Eftermiddagen
i Karsington og kiggede efter om der ikke skulle
komme en Vogn som af Porten. Fader synter
jo det ikke det behøvedes at vi skulle sad at sad noget,
men id havde hore om lille Gjening iord i Hjemmet
en hore hore med Fugjantery og at isop vil Børst
en tørre Stod af I vadede hore Vrede, nu kun

21
Jeg stak snart hoved den første gjørde, thi Skidde gjørde
jo ingenting her var og blev snart, jeg drøide meget med
at sæt kunde læst at strikke og det blev jo egentlig det
eneste her kunde gjøres, Saa kunde Sadel og saa da
vi var bleve voksne ind af os med snart hoved var
ved Nigebogen og det tog jo lang Tid, og vi
var stude altid med glæde ved at skulde reise
hjemme fra. Jeg var i Vinteren 67 og 68 i Njober
her. da boede Sadel endnu hos Mrd Nykjøbing
da blev sendt Lenz til os paa Løse i Dybbø,
stuen vi holdt os selv med to Kort med spidte
til Midley hos Meinert, Sadel spidte ud paa
en Restauration, det var vist hos Meinert tog
sig kjærligt af den Datter, Sadel havde med,
vi kendt jo selv og saa selv til Familien og til
Sadel Besjæftte. jeg kendt det havde at jeg
en Vinter var paa 4 Buller, man trode alt dette
sængtes man dog efter Hjemmet. Jeg havde
nærmere Ligt til at komme ind og fik
Lod til at være 14 Dage hos Osked Carl
paa Allenhorst og hos Meieris af dore

Jensens Marie Lorenzen og vilde hendes søn
nogle Maanedes i Lyb. hos Marie Harbo.
Jeg havde nu at jeg gav en af mine Balle, som
jeg kom med til, da jeg var med Fader i Kjøbenhavn
og var en Elektrisk Fiedler, kjæledig var meget
jeg var fremmed for dens Angden og fik en maade
det saag Dand, ja det er nu var et en ung
Pige, at so Herren troble af med sin Dand og
at det vilde end tilbage, men havde det at jeg kom
i en forkert Veje ved Hjemsjorden. Fader havde
latet mig rejse i Kjøbenhavn med 2 Heste, nu kom jeg
i Dand med en Hest, og jeg var i Angst for hvor
dan det vilde ende, men min Veje kom bejstet
og, og meget roligt blev det skikket om, og jeg kom
hjem til Fader i god Betælt. Det var nu itide
at det end ment at rejse med Fader. her led
af et Hjertebrud som gjorde at han det Tidstunde
vilde og vilde sta ja ad jaad temois, ja jeg
har mange Gang tænkt paa, hvor var det var
for ham, og nu at det var men man tænke, gjorde
"Da hvor Da kunde. Lad at hjælpe ham?"

Fader var glad ved sin Sigeboom, og jeg har aldrig
hørt ham tale over at han ingen Søn havde, han
havde at Laxestegi af os 5 sønner han staa sit med os
og var glad ved at vi var. men han mente jo ogsaa
nok, at det alene var ham, der skulde vaa det for os
vi vilde vælge til Hjerterom og Halsband, men han
synes især den stot ikke vi behøvede at vælge
noget, men kanske som noget ved navn Vabog
og gode Lys og Gode ved hele Eggen, ja han var
meget kjærlig mod os selv lille Trille, end jo var
aantog, sette sig ved ham Fødder og han klypede
hans og sagde, min lille Trille. Jeg havde ogsaa
hørt Fader var glad ved at Christine havde sagt
Nu til en Strid. som var en anelig Mand og eiede
flere Gaarde. Men ikke alene med Fader i Viborg
han naar han var ind i Landstinget
men vi var ogsaa stiftet med hans Hustru
Lantreier, han var meget for sit Helbred Stig
jeg var ogsaa med ham i Sandfjord i Norge og
havde det var godt der, spandte i den smalle Egge
og vi kom sammen med flere Familien, og meget af

Opbeholdt hader jeg ikke, som var et alle 5 en delig
Tid i Tindby, hvilket Odel Kongen var flyttet,
det var en hvid Tid, Floden med ad en Mængde af
Frugt og de skjønne Skove omkring, ja hvad tog vi os
for den lange Tid, gik Turen, imellem med til Strønder
hvor der var Baderhuse og gjorde Besøg i Omegnen
og spiste Mælk af Middelmanden som Højens præter
sagde: "Gud bød det er," som betyde de sejen Kæmper
og end os sigge og kom da til Tjølling Prætergaard
til Bø. og gik efter Bøllert med til Hørd hvor
Bøllert vi kunde høre fra Prætergaarden og som blev
ad lært en Sotter mig til os i Gæstkaard hvor
vi alle ofte var, dog end af om storte Opløst var
vort Kongeriget Frederik den 7. og end med Gred,
ind Sømed og sin hvide Højholdning Landet rundt
Tid til Lilleborg for at komme på land og
kom hjem med den Bøllert at han og end os alle bevirke
os, Ligt blev vi is næst Løffardet, att doldt ordree.
hvid Hørd, omme og gjort rigtig i Stant Høllert Høllert
Føllert att. Høllert i hvide Døfter skuld arbeide
i Høllert og end mange end Høllert af Kongens Føllert

20

indlægges de næmst Gidtedes Honorarioner vilde
og ved gjennem hær Steds derved det var medlyf. Tiden
og Steds rømmeth deres Lovelønner, det sig ved Gred.
indled g Kongen hær i Kjøretet. Steds Tied og vi 5 hær
paa Gabot paa Grundmannes Loft og sig ved Møjsmaa
fiat og det og til Tiedet paa Tiden var vi alle med
saa ved hær hær og i 4 Dage hær af de 2 blev bryfte
til Hæsten, sig g nood paa og end til at se til
Egner Konden, g saa end end til end ston Løve
det var nu meget morand mellem det stod paa
og vi fote og jo end i en hær Steden, saa gik
Tiden, Tied var paa Sted saa hær g saa hær og
end Løst hær paa Vorby.

Skred D 16 Februar 1922. Jeg maa nok se at
saa stred lidt mere af mine Erindringer, sig g
helt glemme det. jeg føle mig gammel og der at
saa sig sig end i Tiden. Althun Tiden var
og stred sig hær. vi hær var roly Lid paa det
hær gamle Sted, sig hær nu end vi imellem
end lidt mere. jernholdt hær hær hær
med Konden g unge Sted, det er jo mine Tied

Mar var
født 1840

efters at elcke og blide elsket att det Dystere og
om og held Naturen vider om att dille om ad bygge
Med og vore noget eller vore meget ja att for
en anden, vi havde jo selv givet Unnes, ad I. I. I.
stejvare Hefborg og Staby, og Staby Hvidole
vare jo meget for os. Peter Ingvaldsen i Hefborg vore
unge hvide Menneder med mange smaa Børn
og den hvide Amalie Præstene gjorde Hjemmet
meget hyggeligt og tættelende der var Lid og Mantes
Sub. her der, og de brøgte kun Glæde med sig naar
de brøgte os. Hver i Staby var ogsaa vore Folke
ogul der I smaa Sigar. og Hver var en interessant
Mand, og var Hvidole, med Lorenzen den
glade, ungsomme Lorenzen og hans lilla smaa
konge Kone, og derved Lægen Hæn, jaded var
att smaa godt, og vore Bredt her den fornødig,
men smaa, men linstes efter noget mere.
og vi spillede Comedie med Selu, det var Tales
mat med par, han tænkte ikke paa at det
allegod er en faldt Leg, at spille Comedie rummer
naar det er Meningen, at Historie ikke smaa

27
siger. Tiden gik jo godt nok for os, som osse havde
vi hvor ved Høj. En lille sørg for at huske mig
og den Slægt, men I vedde Finverdet og en
saa etto Rengjirig, men som næste ikke
gjør tænke sig at komme lidt ad og lær
saget mere, en af os var jo med Tades i Kjøbenhavn
som han sad ved Høj, dog, og en fulgte gjore
sind som han Kulehandlerværk og Bæverer, men
de vilde med hollen over hjemme men efter Tid
kom vi jo gjore med haardt til det ene og det
andet og Tades var altid kjærlig og god mod
den som haardt med. I tre Sommer havde vi
Tysse på Gaarden, det var en alvorlig og streng
Tid, mange blev syge og som midten og jeg havde
det og jeg tror Tilde, og Torte Hanne og jo
Tobem var en saa en anden, den dygtige Læge
Holt blev hentet fra Kjøbenhavn og skulde kjores
dovad i sin det var en beovels, Maade at saa
Dødsberig som, vi vint ikke hvad det hande
komme, det stille af om Døden men kom igjore

naar Sommeren kom, Endelig den Sommer Kongen
og Gouvier Danaos bejæft os, bestilt det op.
Jeg drømte har jeg herover, Tude vilde gjerne glæde
os og en Sommer budde jeg det blev arrangeret et
stor Tår til Himmelkjøret, 2 Vogne Tude, Male,
og Tante, i Kalerivognen og vi kørte i ved Vogn
vi havde nemlig en anden Vogn og det var et Væsen
med hed. Alle Tude der Tude, ved kjorte vi først
til Viborg, fik Odel Nov med og kjorte saa
til Lilleborg, det var en meget fornyet lille
Skive, men jeg tror den kostede Tude lidt mere
end hun havde ventet.

Endelig vi kom over den S. sørgede det 64 blev
jeg ikke malet hvide, jeg bejæft Tange i
Kjøngkjøring den Dag Tude gik for Danaos,
være, men man havde ingen ret Anfald af
hved der i Grunden var det, det var Tude over
Tude og Tude skulde jeg ikke gjøre det bedre
1830 April 1822 Det var vist heldigt om jeg kom
litt videre i denne Livsfortælling. Jeg var den Sommer

Ligeledes varde i København med Tider og vi gik stadig
i København som hveden det gik paa alle og ved Tiden.
man saa efter Tiden paa hver Morgen og saa endte
det paa saa rigtigt trods om Soldatens Udholdenhed
og i Mnd. i Sommer 1866 vilde stude med alle til
Landskild, men det var ingen af os. Tiden blev ret
saa det Ligt det at forlade det skjære Vordog, og han
bedøttede sig til at reise alene, dog vilde han at
at Ligt af os stude tage til Skibet og møde ham
saa hans Reise fra København og til Norge, og det
blev Nelly og mig det skulde tage derop, det blev
skjæbnsværet for mig, da jeg det trof Berførd,
Vi var heldt at Binegaard det Aften, Nichegaard
var Birkop dengang, og Berførd Ammannen, der
saa han mig og blev forddet i mig, næste Dag
var det Tiden til Norge og vi hjemad, og paa trovs
at Berførd møtte ved Tiden den da vi tog afsted
jeg husker det ikke rigtigt, men det var Studevisen til
at han vilde berøgte Vordog at Ligt Dage, da var
jeg i Nichegaard, men som dog blev det sidste
Dag, og Ligt Led at kjøre han op til Stationen